

POSTANOWIENIE

dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Michalski

przy udziale Pawła Gryzieckiego Prokuratora Prok. Okr. w Poznaniu, po rozpoznaniu w sprawie z wniosku **M. K.((...))** o wydanie wyroku łącznego w kwestii stwierdzenia swej niewłaściwości

postanowił

1. na podstawie na podst. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie z wniosku **M. K.** o wydanie wyroku łącznego umorzyć,
2. na podstawie § 14 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od Skarbu państwa na rzecz adw. P. W.kwotę 147,60 tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;
3. na podst. art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania w całości obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skierowanym do Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu pismem z dnia 28 lipca 2014 r. skazany M. K. wniósł o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy ustalił przy tym, że M. K. został skazany wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 23 lipca 2008 r. (sygn. akt **II K 600/08**), za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 6 maja 2008 r. na karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 10,- zł;
2. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 10 czerwca 2009 r. (sygn. akt **II K 330/09**), za przestępstwo z art. 245 k.k. popełnione w dniu 1 kwietnia 2009 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 tytułem próby oraz – na podst. art. 71 § 1 k.k. – 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 15,- zł, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 12 marca 2012 r. (sygn. II Ko 2624/09) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 17 listopada 2009 r. (sygn. akt **II K 1139/09**), za przestępstwo z art. 278 § 5 k.k. i art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 22 sierpnia 2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4 tytułem próby przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 22 sierpnia 2012 r. (sygn. II Ko 1685/12) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 28 kwietnia 2010 r. (sygn. akt **II K 243/10**), za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 16 lutego 2010 r., na karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 20,- zł oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2;
5. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14 czerwca 2010 r. (sygn. akt **XVI K 58/10**), za przestępstwo z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 2 maja 2009 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4 tytułem próby oraz 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna

stawka dzienna wynosi 10,- zł przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 czerwca 2012 r. (sygn. akt XVI Ko 282/12) zarządzono wykonanie wymierzonej skazanemu kary pozbawienia wolności;

6. b. Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 29 marca 2012 r. (sygn. akt **II K 16/12**), za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 25 września 2011 r., na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

7. Sądu Rejonowego w Szamotulach z dnia 31 maja 2012 r. (sygn. akt **II K 368/12**), za ciąg 2 przestępstw z art. 278 § 1 k.k. popełnionych w dniach 26 listopada 2011 r. i 1 grudnia 2011 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 listopada 2012 r. (sygn. akt **XVI K 180/12**) jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami:

- opisanymi powyżej w pkt 2 i 5 połączono wymierzając skazanemu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- opisanymi powyżej w pkt 6 i 7 połączono wymierzając skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności (w tym zakresie jednak wyrok utracił moc wobec wydania później nowego wyroku łącznego);

8. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2012 r. (sygn. akt **III K 95/12**), za ciąg 3 przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych w okresie od dnia 8 grudnia 2011 r. do dnia 13 grudnia 2011 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 lipca 2013 r. (sygn. akt **XVI K 151/13**) jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami:

- opisanymi powyżej w pkt 6, 7 i 8 połączono wymierzając skazanemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności,
- opisanymi powyżej w pkt 4 i 5 połączono wymierzając skazanemu karę łączną 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,- zł;

Odnosząc się natomiast już wprost do wniosku skazanego wskazać trzeba co następuje.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k., w zbiegu realnym pozostają przestępstwa popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Fakt, iż w sprawie niniejszej – co do wszystkich skazań wyrokami jakie zapadły wobec M. K., a więc wymienionymi w pkt od 1 do 8 – zachodzi jedna z negatywnych przesłanek procesowych wyłączająca możliwość procedowania, a to tzw. stan powagi rzeczy osądzonej, nie może budzić najmniejszych wątpliwości.

Przytoczone powyżej ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy orzekający w niniejszej sprawie wskazują bowiem niezbicie, iż wszystkie wymienione skazania, co do których M. K. opiera swój wniosek o wydanie wyroku łącznego w niniejszej sprawie były już przedmiotem analizy Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. XVI K 151/13 zakończonej zresztą wydaniem wyroku łącznego z dnia 31 lipca 2013 r. który podlegał przy tym kontroli odwoławczej (został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 15 października 2013 r. (sygn. II AKa 183/13).

W żadnej z tych spraw ani nie wznowiono postępowania ani w żaden inny sposób nie doszło do modyfikacji wyroków skazujących w związku z czym brak jest podstaw do tego by sytuację dotyczącą tych skazań powtórnie analizować a to z uwagi na jednoznaczny zakaz wynikający z treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Kwestia ta nie jest sporna w doktrynie i orzecznictwie. Dla przykładu warto przytoczyć tylko stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie, który ostatnio, w postanowieniu z dnia 29 lipca 2009 r. w sprawie o sygn. II AKz 409/09 (KZS z 2010 r. nr 1, poz. 69) odnosząc się do analogicznej sytuacji jak w sprawie niniejszej stwierdził, że „niedopuszczalność ponownego merytorycznego orzekania w przedmiocie nowego wyroku łącznego zachodzi w każdym przypadku, gdy po wydaniu prawomocnego

wyroku łącznego lub postanowienia o umorzeniu postępowania w tej kwestii na podstawie art. 572 k.p.k., dojdzie do rozpoznania wniosku skazanego domagającego się wydania wyroku łącznego w odniesieniu do tej samej osoby i tych samych wyroków skazujących różnych sądów”. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy, który wskazał w postanowieniu z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. V KK 142/08 (LEX nr 438467), iż „istnienie negatywnej przesłanki procesowej nakazującej umorzenie postępowania karnego stanowi przeszkodę do orzekania także w przedmiocie wyroku łącznego w wypadku, w którym nowym postępowaniem objęto te same wyroki jednostkowe” czy jeszcze dobitniej i wyraźniej w postanowieniu z dnia 29 stycznia 2008 r. w sprawie o sygn. IV KK 498/07 (OSNwSK z 2008 r., nr 1, s. 267) stwierdził, że „określona w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. ujemna przesłanka procesowa zachodzi również w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego, gdy po wydaniu prawomocnego wyroku łącznego lub postanowienia o umorzeniu postępowania, w tej kwestii na podstawie art. 572 k.p.k. dojdzie do rozpoznania wniosku domagającego się wydania wyroku łącznego w odniesieniu do tej samej osoby i tych samych wyroków skazujących różnych sądów (podkr. S.O.)”.

Konkludując zatem powyższe Sąd Okręgowy uznał, iż brak jest podstaw do wydania nowego wyroku łącznego i dlatego postępowanie umorzył.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w punktach 2 i 3 postanowienia i na podstawie § 14 ust. 6 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw.P. W.kwotę 147,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, biorąc pod uwagę nakład pracy obrońcy i stopień skomplikowania sprawy oraz obowiązujące stawki podatku VAT, natomiast na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., wobec umorzenia postępowania, kosztami postępowania w całości obciążył Skarb Państwa.

Sędzia Sądu Okręgowego

Piotr Michalski